

Öitä,
päiviä,
hiljaisia hetkiä
ei ole
on vain taakka,
jonka paino
alkaa olla liikaa

Kalmamäen alta kaivan
aurinkoa, kuuta, hiljaisuutta
elämän kehässä
selittämätöntä kiihkoa,
toivoa, halua

Maniamaniamaniamaniamani
maniamaniamaniamaniamani
maniamaniamaniamaniamani
mania

Polkuja,
joita voisin kulkea
on liikaa,
en muista
mistä olen tulossa,
minne menossa

Ja joskus pääni sisällä
naksahtaa jotain, ja minä muistan
rivitaloasunnon,
vaimon, koiran ja lauantai-illat